

РЕШЕНИЕ

№ 2205

гр. София, 02.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1126** по описа за **2021** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на [фирма], срещу решение № 20228262 от 19.10.2020 г. по НАХД № 5095/2020 г. на Софийски районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 21-006640/30.03.2020 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” - С. (Д ”ИТ” - С.), с което на касатора, в качеството му на работодател, е наложено административно наказание „имуществена санкция” на основание чл. 415в, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) в размер на 300 (триста) лева за нарушение на чл. 16, т. 1, б. „б“, във вр. с чл. 16, т. 1, б. „е“ от Наредба № 2/2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия за труд при извършване на строителни и монтажни работи, чл. 168, ал. 1 от Наредба № 7/1999 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия за труд на работните места и при ползване на работното оборудване и на чл. 281, ал. 3 и ал. 4 от КТ. Твърди се, че постановеното решение е неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон. Моли да се постанови решение, с което да се отмени обжалвания съдебен акт и вместо него се постанови друг, с който да се отмени или алтернативно измени НП предмет на въззивната проверка. В съдебно заседание се представлява от адв. П..

Ответникът по касационната, представляван от ст. инспектор М., взема становище за неоснователност на жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение № 20228262 от 19.10.2020 г. по НАХД № 5095/2020 г., СРС е потвърдил НП № 21-006640/30.03.2020 г., издадено от директора на Д "ИТ" - С., с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция" на основание чл. 415в, ал. 1 от КТ в размер на 300 (триста) лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

За да постанови същото, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и при издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, както и че е гарантирано правото на защита на жалбоподателя. В съответствие със събраните и проверени в хода на проведеното съдебно дирене доказателствени материали, правилно и обосновано е приел за установени обстоятелствата, изложени във фактическата част към постановеното от него решение. Установил е, че НП е издадено при съответствие с материалния закон, изложил подробни и съобразени с доказателствения материал правни изводи, които изцяло се споделят от касационната инстанция .

Настоящият съдебен състав счита, че правилно районният съд е приел, че не следва при приложение на разпоредбата на чл. 415в от КТ, да бъде наложена санкция в минимален размер. Разпоредбата на чл. 415в от КТ, предвижда за нарушение, което е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лв. Действително нарушението е изправено веднага след установяването му. Нарушенията от процесния вид са резултатни, т.е. предвид на това, че не са формални, от тях произтичат вредни последици за работника. Преценката обаче за наличието на вредни последици следва да се извърши за всеки отделен случай индивидуално. От това нарушението са настъпили минимални вредни последици за работника, последвали. Ето защо, при наличието на резултатно нарушение, както и предвид завишения размер санкция, предвиден за такъв вид нарушение в санкционната разпоредба на чл. 413, ал. 2 от КТ, в случая при приложението на чл. 415в, ал. 1 от КТ, административния орган е наложил справедливо административно наказание, съобразено с тежестта на вмененото административно нарушение.

При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни.

При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде потвърдено.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 20228262 от 19.10.2020 г. по НАХД № 5095/2020 г. на
Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.